

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 december 2014
(OR. en)

16559/14

CO EUR-PREP 48
POLGEN 186
ENV 967
ENER 501
MI 980
RECH 473
COMPET 666
IND 376
ECOFIN 1169
SOC 857
EDUC 347
TELECOM 234
JAI 994
EMPL 198
AG 21

NOT

från: Ordförandeskapet
till: Rådet

Ärende: Halvtidsöversyn av Europa 2020-strategin
- Sammanfattande rapport

För delegationerna bifogas den sammanfattande rapport som ordförandeskapet har utarbetat om diskussionerna och de huvudsakliga politiska budskapen från de olika rådskonstellationerna gällande halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.

SAMMANFATTANDE RAPPORT FRÅN ORDFÖRANDESKAPET

Inledning

Som det förklaras i ordförandeskapets färdplan (dok. 11645/14) som lades fram för rådet (allmänna frågor) vid dess möte den 23 juli 2014 har rådet under andra halvåret 2014 inlett en bred politisk debatt om halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin. I denna rapport sammanfattas bidragen från de ministrar som har ansvaret för finanspolitik, sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård, inre marknaden och industri, forskning, transporter, telekommunikation, energi, miljö, utbildning, kultur, jordbruk och sammanhållning och däri beaktas de slutsatser som rådet antog i samband med dessa diskussioner. Rapporten bygger också på diskussionerna inom rådet om den årliga tillväxtöversikten 2015 avseende effektivisering av den europeiska planeringsterminen.

Alla rådskonstellationer har behandlat översynens huvudfrågor, nämligen effektiviteten i genomförandet av Europa 2020-strategin och behovet av att effektivisera dess styrning. De har också behandlat specifika aspekter inom sina respektive behörighetsområden.

Med anledning av ett förslag från det italienska ordförandeskapet diskuterades halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin också vid det sociala trepartstoppmötet den 23 oktober 2014.

De viktigaste resultaten av debatterna i rådet belyses i det nedanstående. Kommissionen uppmanas att beakta dessa inom förberedelserna för halvtidsöversynen av strategin. De tillträdande ordförandeskapen uppmanas att låta dessa resultat avspeglas vid planeringen av den europeiska planeringsterminen. Rådet ska under våren 2015 återkomma till halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin i enlighet med det tillträdande ordförandeskapets färdplan (dok. 16496/14).

De viktigaste resultaten av rådets diskussioner om halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin:

- Den rådande Europa 2020-strategin om tillväxt och sysselsättning är alltså relevant och giltig. De fem överordnade målen är passande och fångar upp Europas för närvarande största utmaningar under de närmaste fem åren. Ansträngningarna bör därför inriktas på effektivt *genomförande* och bättre användning av befintliga verktyg för att aktuella mål ska kunna nås. Tillkomsten av nya eller utökade mål skulle riskera att undergräva effektiviteten i strategin.
- Den ekonomiska krisen har allvarligt påverkat den ekonomiska och sociala utvecklingen inom Europa och, som ett resultat, förmågan att uppnå målen för Europa 2020-strategin. Europa bör därför eftersträva en högre ambitionsnivå när det gäller att på nytt ställa in skärpan i strategin genom en bättre balans mellan statsfinanserna och den reala ekonomin.
- Mer effektiva framsteg mot målen för strategin kan uppnås genom att man säkerställer en tydligare och mer specifik koppling till den europeiska planeringsterminen, framför allt mellan dess mål och dess instrument. Detta skulle bidra till att främja de nödvändiga strukturreformerna inom strategins samtliga nyckelområden.
- Mot denna bakgrund bör det finnas en förbättrad styrningsram med närmare medverkan av olika sektorer och aktörer inom den europeiska planeringsterminen som skulle bidra till att säkerställa ett mer enhetligt genomförande av Europa 2020-strategin. En förstärkning av samordningen och samarbetet mellan de olika sektorsövergripande rådskonstellationerna och deras förberedande organ skulle bidra till att detta mål uppnås med bibehållen inriktning på tillväxt och sysselsättning. På det hela taget bör integreringen av ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter vara mer välbalanserad.
- På ett praktiskt plan bör processen för planeringsterminen förbättras för att säkerställa genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna. De reformer som har föreslagits inom den årliga tillväxtöversikten 2015 tillgodoser många av rådets önskemål och bör omsättas i praktiken. Bland de vägar som kan leda till en förbättring av processen ingår i) en reviderad tidsplan för den europeiska planeringsterminen som möjliggör en förbättrad samrådsprocess, baserad på läglig och lämplig information, ii) mer fokuserade landsspecifika rekommendationer, iii) ökat egenansvar och ansvarighet för medlemsstaterna för de landsspecifika rekommendationerna (t.ex. påtryckningar kolleger emellan och riktmärkning), iv) när så är lämpligt, en mindre normativ hållning till de landsspecifika rekommendationerna med större flexibilitet för medlemsstaterna när det gäller att fastställa de åtgärder som ska vidtas, och slutligen v) tillräcklig övervakning och uppföljning inom planeringsterminen.

- Flaggskeppsinitiativen inom Europa 2020-strategin har ofta haft ett begränsat värde på fältet och har gett blandade resultat. De flaggskeppsinitiativ som har haft störst mervärde, såsom den digitala agendan för Europa och initiativen på området för FoU och klimat och energi, bör kvarstå i någon form men det finns utrymme för att förbättra dem. Det har ansetts vara viktigt med breda policyramar och en prioritering av åtgärder på varje område men inte nödvändigtvis i form av flaggskeppsinitiativ.
- Bland de områden som kräver särskild uppmärksamhet vid översynen och det fortsatta genomförandet av Europa 2020-strategi ingår fullbordande – och bättre integrering – av den inre marknaden inom ramen för strategin, vilket uppnås genom anpassning av EU:s politik. Detta skulle göra det lättare att säkerställa att politiken fortsatt inriktas på tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft och det skulle i sin tur innebära ett erkännande av andra sektors potential för att bidra till ekonomin.
- Framför allt har betydelsen av den gröna ekonomin och införlivandet av miljöaspekter i den europeiska planeringsterminen understrukt. Rörelsen mot en mer resurseffektiv cirkulär ekonomi kan bidra till hållbar tillväxt och sysselsättning i Europa i en globaliserad värld. Sysselsättning och socialpolitik bör också anpassas för att kunna bidra till tillväxt inom EU. En enhetlig ekonomisk politik bör beakta sociala effekter och fortsätta att främja en inkluderande strategi som beaktar utbildning, välbefinnande och kampen mot fattigdom. På så sätt kommer detta att tjäna till att främja bättre livskvalitet, sysselsättning samt social delaktighet, vilka har påverkats negativt av krisen. De kulturella och kreativa sektorerna kan spela sin roll, inbegripet främjandet av de nödvändiga färdigheter som är avgörande för utvecklingen av sektorsövergripande innovation och entreprenörskap. Med respekt för subsidiaritetsprincipen har det också framhållits att även idrottssektorn spelar en viktig roll som ett verktyg för social sammanhållning och social delaktighet. Ett fullständigt och effektivt transportinfrastrukturnät, med de transeuropeiska energinäten som ett kraftfullt verktyg för utnyttjandet av den inre marknaden och för att förstärka tillgängligheten för alla regioner, en fungerande digital inre marknad och framsteg mot en energiunion spelar också en väsentlig roll när det gäller att bidra till ekonomin. Bidragen från alla sektorer (inbegripet t.ex. forskning och innovation, idrott, utbildning, jordbruk, telekom och energi, sammanhållningspolitik) har också lyfts fram.

- Investeringar, såväl offentliga som privata, är av avgörande betydelse för att tillväxt och sysselsättning ska uppnås. Detta är väsentligt för att säkerställa EU:s framgång när det gäller att ta sig ur krisen och grundläggande för uppnåendet av Europa 2020-målen. Särskild betoning har lagts på behovet av mer investering i människor och färdigheter för att se till att de är helt förberedda för den digitala ekonomin och andra tillväxtsektorer. Kommissionsordförande Junckers investeringsprogram är viktigt och bör ses mot bakgrund av Europeiska rådets strategiska agenda, med särskilda insatser inriktade på tillväxt. Europa 2020-målen bör också fullständigt införlivas i de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Ekonomiska och finansiella frågor

Rådet (ekonomiska och finansiella frågor) höll två debatter om halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin och dess genomförande genom den europeiska planeringsterminen, den 8 juli och den 9 december 2014. Den senaste diskussionen baserades på ett gemensamt yttrande från ekonomiska och finansiella kommittén och kommittén för ekonomisk politik (dok. 16228/14).

Ministrarna bekräftade att Europa 2020-strategin innebär framsteg i förhållande till Lissabonstrategin och att dess man inte bör underskatta dess hittills uppnådda resultat. Strategin inriktning är alltså i stora drag adekvat och någon fullständig översyn är därför inte befogad. Trots de sannolika svårigheterna med att uppnå samtliga mål till 2020 anser Ekofinrådet att de fortfarande är relevanta och att ambitionsnivån bör upprätthållas. Ytterligare överordnade mål krävs inte för att man mer effektivt ska kunna uppnå målen i Europa 2020-strategin, utan skulle till och med kunna leda till att man tappar fokus, skapar motstridiga prioriteringar och överlastar den politiska agendan. Indikatorerna för att utvärdera strategins framgångar när det gäller att uppnå specifika mål bör vara enkla, jämförbara och, viktigast av allt, resultatutriktade.

Europa 2020-strategin utgör svaret på strukturella svagheter som ligger till grund för låg tillväxt och produktivitet. Den återspeglar också EU:s utmaningar i fråga om global konkurrens, åldrande och långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, arbetslöshet, fattigdom, växthusgasutsläpp och främjandet av en effektivare resursanvändning. Den ekonomiska krisen har förvärrat några av dessa problem, särskilt låg produktivitetstillväxt, en minskad ekonomisk tillväxtpotential och en kraftig ökning av långtids- och ungdomsarbetslösheten, som leder till ökade sociala problem. Strategins fokus bör därför ligga på ett snabbt och samordnat genomförande av ambitiösa agendor för strukturreformer som syftar till en ökad ekonomisk tillväxt och sysselsättning på kort sikt samt strukturell förbättring av potentialen för hållbar tillväxt på lång sikt.

På ett mer specifikt plan konstaterade Ekofinrådet att de breda målsättningarna med Europa 2020-strategin bättre behöver kopplas till relevanta politikområden och instrument, framför allt den europeiska planeringsterminen och de landsspecifika rekommendationerna. En bättre matchning mellan instrument och mål skulle också medföra en mer kritisk granskning av de befintliga flaggskeppsinitiativen inom Europa 2020-strategin. Med tanke på de långsamma framstegen mot de överordnade målen kan flaggskeppsinitiativen på bättre sätt behöva inriktas mot konkreta insatser. Den inre marknaden är ett annat instrument som behöver ges en mer framskjuten position på både EU-nivå och nationell nivå. Särskild uppmärksamhet i detta avseende bör ägnas åt ytterligare öppnande av marknaden och integration i tjänste- och nätverksindustrier, inbegripet energi, samt främjandet av en digital inre marknad.

Det behövs en ökad ambition i fråga om genomförande av strukturreformer. De landsspecifika rekommendationerna är här ett centralt redskap men genomförandet av dem släpar efter. För att råda bot på situationen måste de landsspecifika rekommendationerna bli mer konkreta och genomförbara och de bör bli föremål för mer explicit prioritering. Medlemsstaterna erkänner också i det stora hela att det behövs mer övervakning och uppföljning inom den europeiska planeringsterminen. En mer strukturerad uppföljning av rekommendationerna under årets lopp skulle vara av nytta i det avseendet.

Medlemsstaternas ansvarighet skulle kunna förstärkas ytterligare genom förstärkta påtryckningar kolleger emellan, utbyte av bästa praxis och riktmärkning av åtgärder. För att stödja nationellt egenansvar och bättre återspegla övervakningens multilaterala karaktär bör en vidare diskussion om de viktigaste övergripande politiska frågorna övervägas. Det har i allmänhet noterats att det i fråga om egenansvar och påtryckningar kolleger emellan skulle vara bra med en tidtabell för den europeiska planeringsterminen som ger mer tid till analys, dialog med medlemsstaterna och övervakning av genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna. Den analys från kommissionen som ligger till grund för de landsspecifika rekommendationerna bör offentliggöras före utkastet till de landsspecifika rekommendationerna för att ge medlemsstaterna möjlighet att diskutera dessa, såsom det föreslås i den årliga tillväxtöversikten 2015. Större insatser kan göras såväl nationellt som på EU-nivå för att inleda en strukturerad dialog med de nationella parlamenten och arbetsmarknadsparterna, för att främja den inrikespolitiska debatten om de landsspecifika rekommendationerna.

Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor

Sysselsättning och socialpolitik

Inom ramen för halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin höll rådet (sysselsättning och socialpolitik) den 16 oktober 2014 en riktlinjedebatt om bland annat utvärderingen av den europeiska planeringsterminen. Efter presentationen av paketet om ekonomisk styrning för 2015 års europeiska planeringstermin vid mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 11 december diskuterade ministrarna dessutom den årliga tillväxtöversikten, den gemensamma sysselsättningsrapporten samt rapporten om förvarningsmekanismen.

Med avseende på Europa 2020-strategin underströk ministrarna att Europa 2020-strategins mål i fråga om sysselsättning och social delaktighet alltså är relevanta och inte bör ändras. Vad som nu krävs för uppnåendet är en bättre användning av befintliga redskap samt en anpassning till rådande förhållanden.

Ministrarna konstaterade att krishanteringen hittills hade varit inriktad på budgetsanering och makroekonomiska aspekter men det är nu dags för integrering av sysselsättning och socialpolitik inom alla relevanta politikområden. Man bör inom en samstämmig ekonomisk politik beakta åtgärders sociala konsekvenser och inrikta sig på sysselsättning och social sammanhållning. Ledningsstrukturerna behöver därför också bli mer avvägda, både på kommitténivå och på rådsnivå, då det behövs förstärkt samarbete och bättre synergieffekter mellan framför allt rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) och Ekofinrådet. Styrningen och driften av EMU måste också vidareutvecklas i fråga om sin sociala dimension.

Särskild vikt har lagts vid behovet av mer investeringar i människor och färdigheter. För att främja tillväxt och stödja faktisk efterfrågan måste man med offentliga och privata investeringar få Europas ekonomi ur dess nedgång.

För att nå målen för sysselsättnings- och socialpolitiken behöver EU engagera sig mer för jämställdhet. Man måste vid genomförandet av strategin i högre grad uppmärksamma kvinnornas roll på arbetsmarknaden och i samhället som helhet.

Det förekom blandade synpunkter i fråga om flaggskeppsinitiativens effektivitet. Några ministrar ansåg att dessa inte hade någon reell effekt på nationell nivå och att endast de flaggskeppsinitiativ som har uppvisat ett mervärde bör fortsätta.

För att kunna göra framsteg i fråga om strategins målsättningar behövs det en tydligare och mer specifik koppling till den europeiska planeringsterminen. Flera ministrar erkände allmänt förtjänsterna med den europeiska planeringsterminen, särskilt dess betydande roll när det gäller att stödja de svåra strukturreformer som medlemsstaterna genomför, men de framhöll att det krävs förbättringar för att göra den mer verkningsfull. Det pekade särskilt på att en förlängd tidsfrist skulle möjliggöra en mer materiell samrådsprocess både inom medlemsstaterna, med alla relevanta intressenter, och med kommissionen. Man framhöll åter ökat egenansvar för de landsspecifika rekommendationerna och mer manöverutrymme för medlemsstaterna när det gäller att fastställa åtgärder och verktyg samt mindre föreskrivande inom de landsspecifika rekommendationerna som viktiga inslag för att kunna ta sig an "genomförandeglappet" i fråga om de landsspecifika rekommendationerna. På ett mer konkret plan förklarade ministrarna att en informell spridning av analyser och arbetsdokument från kommissionens avdelningar innan dessa läggs fram skulle få grundläggande betydelse för genomförande av välfungerande bilaterala diskussioner. De ställde sig också positiva till användningen av resultatavla för sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer.

När det gäller den årliga tillväxtöversikten välkomnade ett antal ministrar uttryckligen den nya trepelarstrukturen för 2015 års årliga tillväxtöversikt. En majoritet av medlemsstaterna stöder en effektivisering och förenkling av processen för planeringsterminen. Vissa delegationer skulle vilja att dessa ändringar införs omedelbart 2015, medan andra skulle föredra att invänta resultaten av halvtidsöversynen.

Många delegationer betonade ökat egenansvar för processen som ett viktigt mål. Farhågor uttrycktes över den planerade integreringen av sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer i förfarandet vid makroekonomiska obalanser, vilket omfattas av Ekofinrådets behörighet. Med hänsyn till behörigheten för rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) kan detta leda till överlappning i beslutsprocessen. En indelning av planeringsterminen i tvåårsperioder och eventuella gemensamma möten i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor)/Ekofinrådet föreslogs som möjliga ytterligare förbättringar av processen.

Hälso- och sjukvård

Inom ramen för halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin höll rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor/hälso- och sjukvårdsdelen) en diskussion den 1 december 2014.

Hälso- och sjukvårdsministrarna erinrade om att hälso- och sjukvårdssektorn ger ett viktigt bidrag till ekonomisk tillväxt och sysselsättning, t.ex. genom längre yrkesliv, högre produktivitet, en minskad kostnadsbörda på grund dålig hälsa, förbättrade utbildningsresultat och social delaktighet. Som rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) konstaterade i sina slutsatser av den 6 juni 2011 bör "investeringar i hälsa och sjukvård [...] ses som bidragande till ekonomisk tillväxt. Samtidigt som hälsa har ett värde i sig är det också en förutsättning för att uppnå ekonomisk tillväxt".

Ett antal delegationer efterlyste en bättre återspeglning av betydelsen av att människor har en god hälsa när det gäller att uppnå målen för Europa 2020-strategin och vissa av dess överordnade mål (såsom sysselsättning, forskning och utbildning). Tillägget av särskilda överordnade mål eller delmål med anknytning till hälsa fick dock inte stöd. Utbyte av information och bästa praxis i syfte att förbättra hållbarheten och effektiviteten i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem ansågs vara den bästa vägen framåt.

Det betonades att organisationen och tillhandahållandet av hälso- och sjukvårdstjänster och anslag av resurser till dessa hör till medlemsstaternas befogenheter, vilket måste respekteras i processen för den europeiska planeringsterminen, liksom i de landsspecifika rekommendationerna. Samarbetet mellan rådets förberedande organ inom hälso- och sjukvårdssektorn och kommittén för socialt skydd när det gäller att bedöma hälso- och sjukvårdsrelaterade landsspecifika rekommendationer måste fortsätta och stärkas ytterligare. Det bör också övervägas att låta dessa organ gemensamt se över genomförandet av hälso- och sjukvårdsrelaterade landsspecifika rekommendationer.

Större uppmärksamhet på nationell nivå bör ägnas resultaten av vad hälso- och sjukvårdssystemen levererar. För att uppnå detta kommer det att vara nödvändigt att ta fram hälso- och sjukvårdsindikatorer och främja användningen av resultatutvärderingar av hälso- och sjukvårdssystem. Sådana måste anpassas till nationella förhållanden, men utbyte av bästa praxis på EU-nivå när det gäller resultatutvärderingar av hälso- och sjukvårdssystem skulle ge ett mervärde. I detta skede föreligger ingen enighet om användning av resultatutvärderingar av hälso- och sjukvårdssystem vid formuleringen av landsspecifika rekommendationer.

Det behövs också mer omfattande samordning på nationell nivå mellan hälso- och sjukvårdsministerier och andra aktörer inom processen för den europeiska planeringsterminen, särskilt finansministerier, arbetsmarknadsministerier och ministerier med ansvar för socialt skydd.

Konkurrenskraft

Inom ramen för halvtidsöversynen av den europeiska planeringsterminen höll rådet (konkurrenskraft) den 25 september en riktlinjedebatt med inriktning på den inre marknaden och industrins konkurrenskraft och den 26 september 2014 om forskning.

Inre marknaden och industrin

Ministrarna var eniga om att syftena med och målen för Europa 2020-strategin alltjämt äger giltighet. Halvtidsöversynen bör inte leda till införande av nya mål utan man bör bibehålla inriktningen på tillväxt och sysselsättning. Man underströk i detta sammanhang den avgörande rollen för den inre marknaden och industrins konkurrenskraft och ministrarna begärde att dessa inslag fullt och fast ska integreras i strategin.

Flera ministrar begärde en bättre koppling mellan målen för Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen. Man värdesatte den europeiska planeringsterminen och de landsspecifika rekommendationerna som redskap för genomförande av strategin men flertalet ministrar fann att genomförandet av rekommendationerna måste förbättras. För att detta ska kunna ske såg man ett ökat egenansvar hos medlemsstaterna som en avgörande faktor. Detta skulle kunna uppnås genom en utökad dialog med kommissionen innan de landsspecifika rekommendationerna läggs fram samt med en tidsplan som möjliggör en fullgod medverkan av nationella intressenter. Det skulle också vara till gagn att rationalisera förfarandena för den europeiska planeringsterminen.

Flera ministrar begärde också mer fokusering på sektorer med ett högt mervärde som digitala tjänster och tjänster med ett högt mervärde, innovation samt viktig möjliggörande teknik. En del betraktade också investeringsplanen för Europa, som presenterades av kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker och därefter antogs den 26 november 2014, som viktig i sammanhanget och anförde att den kommer att gagna industrin med särskild inriktning på den digitala sektorn, transportsektorn och energisektorn.

Många framhöll behovet av en ökad betydelse för konkurrenskraftsrådet och även behovet av en förstärkt roll för högnivågruppen för konkurrenskraft och tillväxt. I samband med detta begärde flera ministrar en bättre samordning mellan konkurrenskraftsrådet och Ekofinrådet.

De flesta ministrar bekräftade på nytt den avgörande betydelsen av forskning och innovation som drivkrafter bakom tillväxt och sysselsättning och välkomnade i detta sammanhang halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin och kommissionens nya meddelande om forskning och innovation som källor till förnyad tillväxt, vilket lades fram i juni 2014. De flesta ministrar ansåg att Europa 2020-strategins mål med tre procent av EU:s BNP till utgifter för forskning och utveckling bör bibehållas för sin ambitions skull, trots att flertalet medlemsstater alltjämt släpar efter.

Ministrarna välkomnade också den tonvikt vid *kvalitet* inom investeringar i forskning och innovation som redovisas i kommissionens meddelande, med en intelligent fokusering på *hur* och *var* beslut om investeringar i forskning och innovation fattas, på strategisk nivå, på programplaneringsnivå och på institutionell nivå. Det rådde ett övergripande samförstånd bland ministrarna om att forskningen och innovationen bör göras mer effektiv för att få större genomslag i tider då vissa medlemsstater har en begränsad budget för ändamålet och dessutom måste sanera sina budgetar, också med beaktande av okonventionella åtgärder såsom "Juncker-paketet", vilka genom inriktning på investeringar i nya och innovativa projekt kommer att komplettera Horisont 2020.

Samtidigt måste dessa reformer åtföljas av tillväxtvänliga åtgärder och insatser för att till fullo genomföra det europeiska forskningsområdet, dvs. den inre marknaden för kunskap som kommer att ge den europeiska ekonomin ny fart tack vare ett stärkt ekosystem för forskning och fler arbetstillfällen för alla innovatörer, särskilt kvinnliga och unga forskare. I detta sammanhang betonar ordförandeskapet betydelsen av att utvidga idén om ett gemensamt forskningsområde till att omfatta Medelhavsområdet. Några ministrar framhöll också vikten av att sörja för ett smartare och mer innovationsvänligt regelverk.

Några ministrar betraktade den europeiska planeringsterminen som nödvändig ram för att främja strukturreformer inom forskning och innovation och lade särskild tyngdvikt vid möjliga reformer inom de nationella systemen för forskning och utbildning. I samband med genomförandet av reformer och förbättrad kvalitet på investeringar i forskning och innovation sågs smarta specialiseringsstrategier som ett väsentligt redskap för att rikta investeringarna. Dessutom framhöll många medlemsstater resursoptimering samt gemensamma insatser genom tillnärmning av sina nationella handlingsplaner för forskning och innovation eller genom gemensam programplanering, framför allt i syfte att möta de stora utmaningarna inom samhället.

Flera ministrar såg utvecklingen av humankapitalbasen som livsviktig för den framtida forskningen och innovationen inom Europa. Utbildningspolitiken är en naturligt ingående komponent i främjande av tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft genom att den sammankopplar utbildning och forskarvärlden med industrins och arbetsmarknadens behov samt genom att den främjar entreprenörskap, färdigheter som låter sig överföras och innovativa färdigheter. Man anförde i sammanhanget också vikten av att minska de rådande klyftorna inom EU i fråga om forskningskapacitet. En annan aspekt som måste övervägas noga är sambandet mellan vetenskap och samhälle för att se till att vår forskning och innovation är mer och mer "ansvarsfull", erkänna samhällets roll i främjandet av innovation samt gynna filantropisk verksamhet till stöd för grundforskning.

Trots kommissionens senaste ansträngningar fann ministrarna också att det finns för få tillförlitliga indikatorer för "output", vilket gör det svårt att bedöma kvaliteten och effektiviteten i insatser för forskning och innovation samt genomslaget av dessa. Några ministrar framhöll vikten av en metod för att följa inte bara "input" i fråga om forskning och innovation utan även resultatet av politik och åtgärder på området forskning och innovation.

Alla ministrar betonade att rymdpolitik definitivt är ett område som vi behöver betrakta med allt större uppmärksamhet på grund av dess enorma potential att bidra till innovation, tillväxt och medborgares välbefinnande. I detta avseende beslutade rådet att eftersträva ett fastställande av en långsiktig strategi för rymdforskning.

Transport, telekommunikation och energi

Transport

Den 3 december 2014 antog transportrådet slutsatser om transportinfrastruktur och det transeuropeiska transportnätet (dok. 16363/14).

Efter den offentliga debatten vid det informella mötet i transportrådet den 16–17 september 2014 i Milano och med anledning av det paket för sysselsättning, tillväxt och investeringar som föreslagits av kommissionens ordförande Juncker betonas i slutsatserna att investeringar i transportinfrastruktur främjar tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning, och därmed ges ett viktigt, konkret bidrag till halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.

I slutsatserna understryker rådet att ett fullständigt och effektivt transportinfrastrukturnät är ett kraftfullt verktyg som bidrar till utnyttjandet av den inre marknadens potential och främjar tillgängligheten i alla regioner.

Rådet efterlyser särskilt

- en balanserad inställning till hållbara offentliga finanser och hållbar tillväxt, samt öppenhet gentemot innovativa finansieringsprogram för att stödja satsningarna på fullbordandet av det transeuropeiska stomnätet senast 2030,
- en mobilisering av den största möjliga investeringsvolymen, med en koncentration av medel från Fonden för ett sammanlänkat Europa till stomnätet, och att dessa när så är lämpligt kombineras med andra EU-källor så att bidrag blandas med innovativa finansiella instrument som drar till sig likviditet som är tillgänglig på kapitalmarknaderna,
- ett framläggande – medlemsstaterna i samarbete med Europeiska investeringsbanken och kommissionen – av en projektportfölj med reellt europeiskt mervärde, vilket skapar konkreta bidrag till mobiliseringen av investering i den europeiska ekonomin,
- ett fullständigt utnyttjande av strategin med stomnätskorridorer, närmare bestämt genom de europeiska samordnarnas arbete, för att underlätta genomförandet och upprättandet av fungerande arbetsplaner för korridorerna,
- åtgärder, när så krävs, för att undanröja juridiska eller administrativa hinder – på områden som förfaranden för statsstöd eller beviljande av tillstånd – och för att förbättra de transportpolitiska ramvillkoren,
- att vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt utrustningen i infrastrukturen för att möjliggöra ren transportteknik och intelligenta transportsystem samt urbana knutpunkter och transportknutpunkter, varvid man inte bara investerar i ny infrastruktur utan också underhåller och återställer den infrastruktur som redan finns för att skapa större effektivitet och hållbarhet i infrastrukturen och EU:s transportsystem som helhet.

Telekommunikation

Rådet (telekommunikation) diskuterade halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin vid sitt möte den 27 november 2014. Ministrarna välkomnade översynen och stödde på det hela taget en fortsättning av Europa 2020-strategin med den digitala agendan för Europa som ett av dess flaggskeppsinitiativ men begärde att den mer ska inriktas på tillväxt- och sysselsättningsrelaterade insatser.

Debatten var inriktad på mervärdet i strategin och dess initiativ en digital agenda för Europa samt på tänkbara förändringar av prioriteringarna för de återstående fem åren. Det framgick att ministrarna på det hela taget var positiva till strategin och konstaterade att den digitala agendan för Europa har ett värde när det gäller att öka synligheten för digitala frågor på EU-nivå och nationell nivå.

Ministrarna konstaterade att man gjort framsteg inom ett antal digitala frågor så som det intygats av den senaste resultattavlan för den digitala agendan men räknade upp ett antal områden där man behöver göra mer och detta är områden som i stort sett överensstämmer med de gällande prioriteringarna inom den digitala agendan för Europa:

- Utveckling av digital kompetens mot bakgrund av den ökande kompetensklyftan bland både användare och leverantörer samt insatser för att locka ungdomar till IKT-sektorn.
- Stöd till företagsetableringar/små och medelstora företag, framför allt när det gäller att minska de administrativa hindren.
- Problemet med beskattning i samband med digitala plattformar.
- Ytterligare ansträngningar för att fullborda den digitala inre marknaden, särskilt för att underlätta e-handel och förbättra säkerheten på internet.
- Minskning av den digitala klyftan såväl mellan som inom medlemsstaterna (landsbygd kontra stadsområden).
- Främjande av utvecklingen av e-förvaltning och elektronisk tillgång till offentliga tjänster, i synnerhet över gränser, vilket nödvändiggör ytterligare driftskompatibilitet.
- Stöd till den fortsatta utbyggnaden av nätverk för höghastighetsbredband. För investerarna är det härvid en nödvändig förutsättning att man sörjer för ett klart rättsläge. Flera ministrar nämnde i sammanhanget potentialen inom den investeringsplan på 315 miljarder euro som kommissionen föreslagit.
- Mer stöd till forskning och innovation, molntjänster och stordata.

Ministrarna föreslog också att man ska bygga upp offentlig-privata partnerskap i syfte att påskynda framstegen och underlätta finansiering. De efterlyste förbättrade samrådsförfaranden mellan medlemsstaterna och kommissionen om de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. I samband med översynen av Europa 2020-strategin uppmanade de också till ökad inriktning inom den digitala agendan för Europa på tillväxt- och sysselsättningsrelaterade insatser, med viss lutning mot konkurrenskraft.

Energi

Rådet (energi) diskuterade halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin vid sitt möte den 9 december 2014. Ministrarna välkomnade översynen och stödde på det hela taget en fortsättning av Europa 2020-strategin, men begärde att den mer ska inriktas på tillväxt- och sysselsättningsrelaterade insatser.

Mot bakgrund av tre frågor om strategins mervärde, prioriterade sektorer och den europeiska planeringsterminens bidrag till styrningen av ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 framkom att delegationerna på det hela taget var positiva till strategin och att de noterat dess värde när det gäller att göra energi- och klimatmålen mer synliga och lättare att uppnå på nationell nivå och stimulera skapandet av sysselsättning med anknytning till detta. Det var dock viktigt att få en större bild och titta på relaterade aspekter, t.ex. marknadsintegration, sammankopplingar och nätverksutveckling, som släpar efter.

Många delegationer noterade att energieffektivitet, förnybar energi, en inre marknad för energi och sammankopplingar, bygg- och transportsektorena, forskning och innovation samt investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp bör prioriteras under de kommande fem åren. De noterade emellertid också att specifika nationella omständigheter och prioriteringar som följer av dessa bör tas i beaktande. Större vikt bör läggas vid konkurrenskrafts- och industrialiseringsdimensionerna, till vilka Europa 2020-strategin bör bidra. Mer systematisk rapportering om forskning och innovation skulle också välkomnas.

Alla delegationer kunde inte enas om kopplingen mellan Europa 2020-strategin och ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030. Vissa noterade att Europa 2020-strategin skulle inverka på uppnåendet av klimat- och energiramens medan andra inte såg några fördelar med att man anpassar Europa 2020-strategin till målen i klimat- och energiramens. På samma sätt betonade delegationerna behovet av att undvika dubbelarbete i de olika styrprocesser (den europeiska planeringsterminen, 2030-ramen, energiunionen) som sannolikt fungerar parallellt för liknande områden. Det är också tid att titta på överensstämmelsen mellan Europa 2020-strategin och energiunionprojektet.

Vad processerna beträffar efterlyste flera delegationer större flexibilitet och en möjlighet till utökat samråd med och deltagande av nationella intressenter som ett sätt att uppnå delat ansvar för strategin med medlemsstaterna. Ett närmare samarbete mellan de berörda sektoriella avdelningarna på nationell nivå och EU-nivå skulle också göra det lättare att faktiskt få fram resultat av strategin.

Miljö

Efter en offentlig debatt vid mötet den 28 oktober 2014 antog miljørådet slutsatser om miljöanpassning av den europeiska planeringsterminen och Europa 2020-strategin (dok. 14731/14). Slutsatserna hade inspirerats av miljö- och sysselsättningsministrarnas gemensamma diskussion vid det informella mötet i Milano i juli.

Antagandet av slutsatser i detta ämne utgör en stark politisk signal från miljørådet som under senare år fört fortlöpande diskussioner om miljöanpassning av den europeiska planeringsterminen. Dessa utgör en konkret bas för ordförandeskapets sammanfattande rapport om halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin med avseende på miljön samt strategins hållbarhetsaspekter och genomförande.

Man konstaterade i slutsatserna och vid ministrarnas debatt att en grönare ekonomi bidrar till långsiktigt välstånd och lyfte fram behovet av en övergång till en resurseffektiv cirkulär ekonomi. Sådana strukturreformer som krävs inom en cirkulär/grön ekonomi har en avgörande roll när det gäller att säkerställa långfristig tillväxt och konkurrenskraft för Europa i dagens globaliserade värld. Då man således finner att miljöpolitiken är viktig för att finna en lösning på de rådande utmaningarna som man tar sig an med hjälp av unionens ekonomiska styrning bör man med kraft bekräfta miljödimensionen inom Europa 2020-strategin.

Framför allt bör resurseffektivitetspotentialen i fråga om grön tillväxt och grön sysselsättning integreras i strategin, och synergieffekterna mellan de olika komponenterna inom Europa 2020-strategin bör förstärkas. I slutsatserna beaktas också olika instrument som kan användas för att underlätta en övergång till en mer hållbar koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi, såsom övergång från beskattning av arbete till beskattning av föroreningar, energi och resursanvändning på ett budgetneutralt sätt, genomförande av principen att förorenaren betalar, miljöanpassad offentlig upphandling, ekodesign och miljöinnovation, miljöinformation om produkter, synergier mellan natur- och kulturkapital för att utveckla sektorspolitik som integrerar ekosystem och deras tjänster, stöd till resurseffektiva processer, framför allt i små och medelstora företag, utveckling av grön infrastruktur samt utfasning av miljöskadliga subventioner.

I slutsatserna understryks bland annat behovet av följande:

- En bättre integrering av resurseffektivitet i Europa 2020-strategin, bland annat genom införande av ett icke-bindande, önskvärt mål. (ska bekräftas av ordförandeskapet)
- Beaktande av den cirkulära ekonomins principer och potentialen för grön sysselsättning inom den europeiska planeringsterminen, om möjligt redan 2015.
- En mer strukturerad och regelbunden rapportering om gröna kunskaper, grön sysselsättning och grön tillväxt inom ramen för den gemensamma sysselsättningsrapport som bifogas den årliga tillväxtöversikten.
- Vidareutveckling av en vidare definition av grön sysselsättning och förbättrade övervaknings- och rapporteringsverktyg med en metod för att på bättre sätt beakta framsteg på nationell nivå mot resurseffektivitet,
- Framtagning av ett system för bedömning av naturresurser samt biologisk mångfald och de ekosystemtjänster dessa ger (EU:s *naturkapital*).
- Förbättrad styrning av Europa 2020-strategin genom att ge miljöministrarna en förstärkt roll inom den europeiska planeringsterminen i syfte att säkerställa en balanserad integrering av de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna i denna process.

Utbildning, ungdom, kultur och idrott

Utbildning

Utbildningsministrarna som deltog i rådets (utbildning, ungdom, kultur och idrott) möte den 12 december 2014 diskuterade ekonomiska argument för utbildning i samband med halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.

Ministrarna var överens om att inbegripandet av utbildning i strategin utgjorde ett erkännande av utbildningens grundläggande betydelse när det gäller att utveckla färdigheter och anställbarhet, förstärka innovationskapaciteten och ge konkurrenskraften ett uppsving. Detta har bidragit inte bara till den övergripande sysselsättnings- och tillväxtstrategin, utan också, och på ett lika betydelsefullt sätt, till att förbättra utbildningssystem i hela unionen. Samtidigt som medlemsstaternas egenansvar för utbildningspolitiken fortfarande är väsentligt, har initiativ på EU-nivå visat att dessa kan inspirera och förstärka värdefulla nationella reformer, särskilt Erasmus+-programmet, som har gett möjlighet till en diskussion om mervärdet i internationella rörlighetsprogram genom "strukturerade rörlighetserfarenheter som ingår i kursplanen".

Vad gäller det tvådelade överordnade målet för utbildning, dvs. att minska andelen elever som slutar skolan i förtid och att öka andelen personer med eftergymnasial utbildning, betonade många ministrar den viktiga insats de gjort på nationell nivå, framför allt när det gäller att minska antalet elever som slutar skolan i förtid. Många rapporterade om konkreta framsteg i riktning mot målets båda delar och förespråkade att dessa ska behållas, även om vissa tillade att det behövs kvalitativa indikatorer lika väl som kvantitativa. Vad övriga prioriteringar under den kommande perioden beträffar ansåg flera att större tyngd bör läggas vid några av de gemensamma utmaningar som identifierats i de landsspecifika rekommendationerna. Till dessa hör behovet att förbättra grundläggande färdigheter, göra yrkesutbildning och fortbildning mer attraktivt, främja lärande på arbetsplatsen och lärlingsutbildningar och öka möjligheterna till vuxenutbildning och en andra utbildningsmöjlighet. Ett antal ministrar efterlyste också större ansträngningar för att utveckla och främja digitalt lärande, och främja kreativa och innovativa förmågor genom utbildning.

Flera ministrar påpekade att utbildning inte enbart handlar om att förbereda ungdomar för anställning, utan att det också har ett egenvärde och spelar en viktig roll när det gäller att främja social sammanhållning och aktivt medborgarskap. Det rådde allmän enighet bland ministrarna om att utbildning är en investering i framtiden med potentiellt betydande långsiktiga ekonomiska och sociala fördelar, även om många också medgav att det i tider av finanspolitisk återhållsamhet också är viktigt att se till att investeringar av detta slag är effektiva i termer av inlärningsresultat. Flera ministrar välkomnade det faktum att utbildning hör till de områden som ingår i kommissionens aktuella förslag till ett större nytt investeringspaket.

Slutligen underströk ministrarna betydelsen och användbarheten av att främja sektorsöverskridande samarbete med andra politikområden, vilket exemplifierades genom triosysselsättningsministrarnas närvaro vid rådsmötet och genom det ökade samarbetet med sysselsättningskommittén. Det rådde dock utbredd enighet om att det är viktigt att behålla en helhetssyn på utbildning i ett livslångt inlärningsperspektiv, som börjar med den tidiga barndomens utbildning och fortsätter hela vägen till yrkesutbildning och vuxenutbildning, och att rådskonstellationen utbildning, ungdom, kultur och idrott bör behålla ansvaret för alla dessa områden.

Kultur

I rådet (kultur) fördes den 25 november 2014 en debatt mellan kulturministrarna om den kulturella och den kreativa sektorns, och även kulturarvets, bidrag till målen för Europa 2020-strategin.

Ministrarna framhöll att den kulturella och den kreativa sektorn utgör en viktig källa till ekonomisk tillväxt och att unionen till fullo måste utnyttja dess potential när den söker återgå till en stark, hållbar tillväxt, både mätt i BNP och i sysselsättning.

Den kulturella och den kreativa sektorn är – liksom kulturelaterad turism som är särskilt betydelsefull i vissa medlemsstater – i sig mycket betydelsefulla ekonomiska sektorer med en ofantlig potential för framtida tillväxt och sysselsättning. Vid debatten lyfte man särskilt fram den digitala agendan som ett nyckelområde där framsteg måste påskyndas genom reformer av reglerna om upphovsrätt och en uppdatering av direktivet om audiovisuella medietjänster.

Kulturen har emellertid också en tvärfacklig och sektorsövergripande effekt: det är genom kulturen som kreativitet föds och utvecklas och sådana färdigheter är avgörande för att också innovation och entreprenörskap ska utvecklas inom hela ekonomin. Ny teknik kan också kombineras med den traditionella färdighetsbasen för utveckling av nya kreativa arbets- och produktionssätt.

I debatten underströk man också kulturens centrala samhällsbyggande roll och dess roll när det gäller att förstärka sammanhållningen inom samhällen i en tid då en ihållande hög arbetslöshet utsätter sammanhållningen för påfrestningar. Flera ministrar erinrade också om att det visserligen står ställt utom allt tvivel att kulturen har ett ekonomiskt värde men att den också har ett eget inneboende värde. Europas rika och mångfaldiga kulturarv utgör en inspiration för ekonomiskt värdefull kreativitet och innovation samt en källa till komparativ fördel gentemot andra regioner i världen men är också ett centralt inslag i Europas identitet. Det är av vital betydelse att denna kulturella mångfald bevaras.

Ministrarna ansåg att man för att till fullo dra fördel av kulturens tillväxt- och sysselsättningspotential måste förstärka banden mellan kultur och andra politikområden, däribland utbildning, finanspolitik, turism och sysselsättning. Det fanns emellertid olika åsikter om huruvida det är nödvändigt eller önskvärt att mer formellt integrera kulturen i den europeiska planeringsterminen, i synnerhet med tanke på att behörigheten på detta område i enlighet med artikel 167 i EUF-fördraget främst ligger hos medlemsstaterna.

Jordbruk och fiske

Rådet (jordbruk och fiske) förde den 13 oktober 2014 en riktlinjedebatt inom ramen för halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.

Ministrarna var på det hela taget överens om att målen för Europa 2020-strategin alltså är relevanta och inte bör ändras i detta skede. De underströk jordbrukets viktiga roll när det gäller uppnående av strategins mål. Denna roll bör ges ett vidare erkännande. I många medlemsstater har jordbrukssektorn spelat en vital roll inom den ekonomiska återhämtningen genom att den har upprätthållit eller t.o.m. ökat sysselsättningen och tillväxten på landsbygden.

Ett antal ministrar ansåg att genomförandet av Europa 2020-strategin skulle kunna förbättras ytterligare och underströk behovet av ett mer enhetligt förhållningssätt. Åtgärder för nå de överordnade målen, vilket inbegriper de landsspecifika rekommendationerna, bör vara kompletterande, syfta till att förebygga överlappningar samt sörja för samstämmighet med de generella målen. Mot bakgrund av detta begärde flera ministrar mer flexibilitet, vilket gör det möjligt för medlemsstaterna att välja de lämpligaste sätten att uppnå målen. Flera ministrar tog också upp frågan om egenansvar och framhöll att det behövs mer delaktighet från de nationella myndigheternas sida vid framtagningen av de landsspecifika rekommendationerna för att man ska kunna förbättra genomförandet.

Flera ministrar ansåg att den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) tillhandahåller en omfattande uppsättning redskap till stöd för uppnåendet av samtliga fem mål för Europa 2020-strategin. Framför allt har prioriteringarna inom GJP:s andra pelare – landsbygdsutveckling – tagits fram med utgångspunkt i målen för Europa 2020-strategin. Ett antal ministrar konstaterade här att nyckeln till genomförande på nationell nivå, för vilket de verkar, är att se till att målen för Europa 2020-strategin är starkt förankrade i partnerskapsavtal för europeiska struktur- och investeringsfonder. Vid sidan av andra ekonomiska sektorer kan således jordbruket på enhetligt och samstämmigt sätt bidra till genomförandet av strategin. Flera ministrar underströk också vikten av särskilda åtgärder för innovation och utbildning samt av stöd till ungdomar, jordbrukare samt små och medelstora företag. De konstaterade ett en av jordbrukets största utmaningar är att kunna öka sysselsättningen bland ungdomar och möjliggöra "generationsskiften" med särskild inriktning på den demografiska förnyelsen så att man på lång sikt kan öka jordbrukssektorns konkurrenskraft och mervärde.

Sammanhållning

Allmänna rådet (sammanhållning) diskuterade den 19 november sammanhållningspolitikens bidrag till förberedelserna för halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.

Debatten bekräftade sammanhållningspolitikens betydelse vid halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin. Ministrarna framhöll att uppnåendet av syftena med Europa 2020-strategin framför allt är beroende av de nya processerna för ekonomisk styrning, sammanhållningspolitiken och sektorspolitiken samt finansieringen av dessa. Under ministrarnas debatt betonades det dessutom att sammanhållningspolitiken har bidragit till uppnåendet av målen för Europa 2020-strategin alltsedan strategin lanserades, såsom framgår av rönen i den sjätte lägesrapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. I detta sammanhang underströk ministrarna att den nya sammanhållningspolitiken under programplaneringsperioden 2014–2020 till fullo överensstämmer med Europa 2020-strategin och dess överordnade mål och är kopplad till den europeiska planeringsterminen och EU:s process för ekonomisk styrning. Den förstärkta resultatriktningen nämndes också som ett sätt att bättre bidra till genomförandet av strategin.

Andra budskap från debatten rör den roll som sammanhållningspolitiken kan spela när det gäller att främja strukturreformer, i samband med den förstärkta kopplingen mellan sammanhållningspolitik och ekonomisk styrning. Dessutom föreslogs ett starkare framhållande av den territoriella dimensionen inom Europa 2020-strategin, varvid man återigen framhöll behovet av att ytterligare förstärka rollen för lokala myndigheter samt av ökat egenansvar för de landsspecifika rekommendationerna. Medlemsstaterna och deras regioner står inför olika utmaningar och måste träffa tydliga val i fråga om sina mål och således säkerställa att investeringar görs på de områden som har en direkt och omedelbar inverkan på tillväxt och sysselsättning. Ministrarna stödde också behovet av en transparent och regelbunden rapportering och övervakning av politiken.

Ministrarna betonade att det måste finnas en rimlig balans mellan resultatet av översynen av Europa 2020-strategin och sammanhållningspolitikens distinktiva drag, som främst hänför sig till långsiktiga och stabila investeringar under hela programplaneringsperioden. För att kunna gripa sig an bristerna i genomförandet av strategin behöver man vid översynen beakta den fleråriga programplaneringscykeln, flernivåstyret och territoriella aspekter samt strategins modell med strukturinvesteringar. Samtidigt bör sammanhållningspolitikens bidrag möjliggöra mer spelrum för medlemsstaterna när det gäller att utforma dessa åtgärder och redskap, särskilt de landsspecifika rekommendationerna som ofta anses vara alltför tvingande. Man nämnde också behovet av förenklade förfaranden samt av att man beaktar den administrativa bördan.

Mot bakgrund av detta framhöll ministrarna att sammanhållningspolitiken måste inbegripas mer i ett tidigare skede inom den europeiska planeringsterminen. Detta skulle effektivisera sammanhållningspolitikens bidrag till uppnåendet av målen för Europa 2020-strategin. Det skulle också kunna bidra till att säkerställa att man vid översynen av Europa 2020-strategin beaktar erfarenheten med programplanering och sammanhållningspolitikens förstärkta koppling till ekonomisk styrning. Detta inbegripande av sammanhållningspolitiken skulle också kunna vara en av de huvudfrågor som man tar upp vid de kommande debatterna i allmänna rådet (sammanhållning).
